

ks. Eugeniusz Ziemann SCJ
dyrektor formacji stałej

„WSZYSTKO DLA TWOJEJ MIŁOŚCI, O SERCE JEZUSA”

Formacja stała w 2025 roku przebiega w wyjątkowym kontekście wydarzeń historycznych, które obchodzą swoje jubileusze. W Wigilię Bożego Narodzenia 2024 roku papież Franciszek zainicjował obchody jubileuszu Roku Świętego 2025 związanego z rocznicą narodzin Jezusa Chrystusa. Ogłoszony bullą *Spes non confundit* („Nadzieja zawieść nie może”) z 9 maja 2024 roku, przebiega pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”. Jubileusz jest czasem odnowy i nawrócenia w perspektywie pogłębienia wiary przez nadzieję, nie tylko w samym sobie, ale w pielgrzymiej misji wspólnoty Kościoła. Nadzieja rodzi się z miłości wypływającej z Serca Jezusa przebitego na krzyżu, zaś jej rozwój wiąże się z uległością Duchowi Świętemu i przyjęciu łaski. Celem obecnego Roku Świętego jest odnowienie człowieka przez dar Bożego miłosierdzia, które wyzwala z więzów grzechu przez uzyskanie odpustu zupełnego, czyli darowania kary doczesnej za grzechy. Ten dar Bożego miłosierdzia będzie można uzyskać w czterech głównych bazylikach Rzymu, a także w licznych kościołach na całym świecie wskazanych przez biskupów diecezjalnych.

Warto podkreślić, iż hasło Roku Jubileuszowego „Pielgrzymi nadziei”, zostało pogłębione w programie duszpasterskim życia konsekrowanego „Pielgrzymi nadziei na drodze pokoju – misja Kościoła dziś”. Celem tego programu, opartego na czterech kluczowych tematach: modlitwa i słowo Boże, przebaczenie i pojednanie, pielgrzymowanie do Rzymu i kościołów jubileuszowych oraz braterstwo, jest budzenie nadziei mającej swoje źródło w Jezusie

Chrystusie oraz znaku nadziei w świecie pogrążonym w ciemności grzechu i beznadziei.

Ważnym wydarzeniem w roku jubileuszu 2025, zwłaszcza dla czcicieli Najświętszego Serca Jezusowego oraz instytutów życia konsekrowanego Jemu poświęconych, jest zakończenie jubileuszu 350. rocznicy tzw. wielkich objawień, jakie otrzymała w Paray-le-Moniale św. Małgorzata Maria Alacoque (1647-1690). Trwające od grudnia 1673 do czerwca 1675 roku objawienia miały charakter społeczno-eklezyjalny. Ich przesłanie określało naturę, cel i praktyki kultu oraz nabożeństwa do Bożego Serca, dając początek publicznemu praktykowaniu tej pobożności.

W kontekście obchodzonych jubileuszy należy także umieścić wspomnienie 100. rocznicy Roku Jubileuszowego (1925). Poprzedzająca go bulla *Infinita Dei misericordia* („Nieskończone miłosierdzie Boże”), ogłoszona 29 maja 1924 roku przez papieża Piusa XI, a także wydana w 1925 roku encyklika *Quas primas* („O królewskiej godności Chrystusa”), poświęcona ustanowieniu uroczystości Chrystusa Króla, zapowiadały wydanie w 1928 roku encykliki poświęconej wynagradzaniu Sercu Jezusa – *Miserentissimus Redemptor* („Najmiłosierniejszy Zbawiciel”).

Obecny rok formacji stałej w Polskiej Prowincji Księży Sercanów jest związany z jubileuszem 100. rocznicy śmierci czcigodnego sługi Bożego o. Leona Jana Dehona. Myśl przewodnią w refleksji duchowej i historycznej stanowią słowa o. Dehona: „Wszystko dla Twojej miłości, o Serce Jezusa” zapisane w jego *Testamencie duchowym*¹.

Założyciel napisał swój testament duchowy 11 lat przed śmiercią, która nastąpiła 12 sierpnia 1925 roku w Brukseli. Zwięzła forma tego przesłania, skierowanego do wszystkich członków zgromadzenia, rozpoczyna się od słów: „Najdrożsi synowie, zostawiam wam najpiękniejszy ze skarbów – Serce Jezusa. Należy Ono do wszystkich, lecz szczególną czułością darzy kapłanów Jemu konsekrowa-

¹ Por. O. Leon Jan Dehon, *Wspomnienia 1843-1877-1912, Testament duchowy*, Kraków 2020, s. 50.

nych całkowicie oddanych Jego kultowi, miłości i wynagrodzeniu, których Ono żąda, pod warunkiem, że będą wierni temu pięknemu powołaniu”².

W dalszej części testamentu o. Dehon przypomina dekret pochwalny papieża Leona XIII z 25 lutego 1888 roku. Papież porównuje w nim Zgromadzenie do pięknego bukietu kwiatów „dla Serca Jezusa, jeżeli jego członkowie będą całkowicie oddani i zjednoczeni z Najświętszym Sercem i pozwolą królować w sobie Jego płomiennej miłości oraz wśród ludzi, których ewangelizują”³. Następnie o. Założyciel podkreśla, że powołanie, które otrzymali członkowie Zgromadzenia, jest piękne i żąda od nich zapału i wspaniałomyślności. W związku z tym nie mogą oni tracić z oczu celu i misji Zgromadzenia w Kościele⁴. Ojciec Dehona zachęca, aby jego duchowi synowie oddali siebie w duchu żertwy Najświętszemu Sercu Jezusa, praktykując życie wewnętrzne, a także wynagrodzenie przez sprawowanie Mszy Świętej, Komunii wynagradzającej, codziennej eucharystycznej adoracji wynagradzającej, godziny świętej, umartwień, a także regularność w praktykach duchowych: pół godziny porannej medytacji, czytanie duchowne, modlitwy ustne, lekturę dzieł ascetycznych i hagiograficznych, zwłaszcza ukazujących postacie świętych czcicieli Najświętszego Serca Jezusowego; ponadto zawiera swoich duchowych synów Matce Bożej: „Oto Twój synowie”⁵.

Mówiąc o sobie, o. Dehon prosi swoich zakonników o wybaczenie, że mało ich budował; „Nie mam złudzeń. Stawiałem siebie najniżej ze wszystkich ludzi ze względu na niewłaściwe wykorzystanie wielkich łask, które otrzymałem. I jeśli nasz Pan zachował moją mi-

² Tamże, s. 46.

³ Tamże.

⁴ Zob. O. Leon Jan Dehon, *Dyrektorium duchowe Księży Najświętszego Serca Jezusowego*, Warszawa 1997, s. 37-39.

⁵ Parafraza słów „Niewiasto, oto syn Twój” (J 19,26).

sję pomimo mojej niegodności, to tylko po to, żeby rozbłysło Jego miłosierdzie”⁶.

W końcowej części testamentu Założyciel zwraca się z prośbą do członków Zgromadzenia, aby darzyli siebie wzajemną miłością, unikali słów krytyki i rozgoryczenia względem siebie oraz darzyli szacunkiem przełożonych, okazywali wdzięczność dobroczyńcom, zwłaszcza siostrze zakonnej, które wspierały ich modlitwami i ofiarami. Testament duchowy kończą słowa: „Wszystko dla Twojej chwały, o Serce Jezusa”⁷.

Obchody jubileuszu 100. rocznicy śmierci o. Leona Jana Dehona, oprócz wydarzeń okolicznościowych, obejmują akcenty ściśle formacyjne – roczne rekolekcje prowadzone przez księży serca-nów oraz trzy regionalne spotkania formacyjne przybliżające charyzmat i duchowość Założyciela w ujęciu historyczno-duchowym oraz pielgrzymkę do miejsc związanych z o. Dehonem i rozwojem kultu Serca Jezusowego na terenie Francji.

Wkładem w jubileuszowe świętowanie jest także niniejsza pozycja wydawnicza o charakterze formacyjnym. Zamieszczone w niej artykuły księży: Eugeniusza Ziemanna SCJ, Józefa Cempury SCJ, Józefa Gawła SCJ, Jakuba Bieszczada SCJ, Stanisława Grucy SCJ, Leszka Poleszaka SCJ, Ramóna Domíngueza Fraile’a SCJ prezentują postać Założyciela, jego charyzmatyczną duchowość oraz owoce świętości życia członków Zgromadzenia Księżów Sercanów.

⁶ O. Leon Jan Dehon, *Wspomnienia...*, dz. cyt., s. 48.

⁷ Por. tamże, s. 49-50.